

Röhrig Géza

MEZÍTLÉT

a paradicsomba nincsen visszaút

hiába szagoltatjuk legjobb kopóinkkal
kezünk már nem a te lelked illatát leheli

Uram

a kígyónak elég bőrét vedlenie
az embernek a csontját a csontját is le kell
elhagy minket szegény apánk az idő
elhagy minket szegény anyánk a hely

s kit segglyuktól szájjig karóba húzattak delfinmosolyú papok
ő is vesse vesse le most azt a karót

kontyba tűzött villámát az ég
vásznát is vetkőzze le a kép

s hogy még egy napra se váljék öncélúvá
tépje le az újszülött a dögcédulát

s te is barátom naponta egyszer
okádd ki magadból a naprendszer

hisz nincs más
nincs más

minket ölje megvéd

az égő szégyen
a boldog mezítlét

Jelenkor, 2019/5.